

DE MAN

er zijn dingen die ik je wil vertellen
ik wil je vertellen hoe het hier vroeger was, lang geleden
hoe alles bruiste
hoe het gebouw zowat uit z'n voegen barstte
hoe je de acteurs niet kon horen over het publiek heen
zo hard werd er geschreeuwd
en gevroten
en gevoosd
ik wil je vertellen hoe de muren schudden van het lawaai
hoe de glazen van de bar af trilden en de kroonluchter muziek maakte
hoe het stof van de muur af stoof en als droomzand in de lucht bleef hangen
en na de voorstelling dan kwamen ze hier, allemaal hier, precies waar jij nu zit, alle
bepoederde dametjes van de stad
gonzend en zoemend dromden ze hier samen
om te wachten tot hun naam omgeroepen werd
en hun koets voor kwam rijden
rij na rij na rij na rij
en mooi als ze waren
goddomme
blanke huid en rode lippen hadden ze, allemaal, de stad werd door Sneeuwwitjes bevolkt

nu kom je hier om te kijken, vroeger niet
vroeger
vroeger kwam je hier om gezien te worden
om je te warmen aan de blikken van de rest
dat was waar het toen om ging, hún ogen op jóuw rug
en dit was de plek ervoor
precies waar jij nu zit
en wat hadden ze lang voor hun spiegels gezeten
wanhopig omdat ze dachten dat hun jurk te strak was, hun heupen te breed, hun huid te los
omdat hun gezicht er maar niet uit wilde zien zoals zij zich van binnen voelden
omdat ze doodsbang waren dat er niemand naar ze kijken zou, dat niemand ze zou zien
dat ze die avond net iets kleiner thuis zouden komen
dat ze de volgende ochtend net iets minder zouden bestaan.